

BACHELOR EINDWERKSTUK

Eva Heemskerk
Studentnr. 4124995
Media en Cultuur
Docent: Kathleen Lotze
Studiejaar 2016/2017
Blok 4
18-7-2017

Aantal woorden: 8509

The Star and 'The Kid'

*Constructie van star image en authenticiteit van kindster
Jackie Coogan*

Inhoudsopgave

Samenvatting	2
Inleiding	3
Wetenschappelijk kader	5
Methode	8
Coogans star image en de authenticiteit ervan in artikelen over Jackie Coogan	10
Financieel discours rondom Jackie Coogan	11
Discours rondom Coogans autonomie	17
Representatie van Coogan ten opzichte van volwassen sterren en andere kindsterren	20
Conclusie	23
Literatuurlijst	25
Primaire bronnen	25
Secundaire bronnen	26
Bijlage 1 – Overzicht corpus	27
Bijlage 2 - Verklaring Kennisneming Plagiaatregels	29

Samenvatting

In dit werkstuk wordt onderzocht hoe filmfantijdschriften uit de jaren '20 het *star image* en de authenticiteit ervan construeren in hun artikelen. De casus die hiervoor gekozen is, betreft kindster Jackie Coogan. Doordat Coogan openlijk wordt opgevoed en beïnvloed door zijn omgeving wordt de authenticiteit van zijn *star image* onder druk gezet. Er wordt aan de hand van een tekstuele analyse met betrekking tot de thema's 'economie,' 'persoonlijkheid' en 'autonomie' gekeken naar het *star image* dat van Coogan wordt neergezet in artikelen die exclusief over hem gaan. Hierbij wordt rekening gehouden met het soort bron en het doel waarvoor de artikelen worden ingezet. Zo wordt er gekeken naar momenten dat er geen controle over Coogan lijkt te zijn om te zien hoe de authenticiteit van zijn *star image* wordt geconstrueerd. Daarnaast worden er artikelen onderzocht waarin kindsterren worden besproken en/of (volwassen) sterren in het algemeen, zodat er een duidelijker beeld gevormd kan worden van waar Coogan in het sterrendiscours geplaatst kan worden. De conclusie is dat Coogan over het algemeen meer als kind dan als ster wordt gepresenteerd, behalve in de artikelen waarin hij vergeleken wordt met andere kindacteurs. Belangrijk voor de representatie van de kindacteurs in het algemeen is het begrip *ordinariness*. Dat Coogans leven door anderen wordt ingericht, is niet van invloed op de authenticiteit van zijn *star image*, omdat het normaal is dat een kind door volwassenen wordt opgevoed. Coogan valt echter ook buiten de groep kindacteurs, omdat hij integendeel tot bijna alle andere kindacteurs een echte ster zou zijn. Tegelijkertijd wordt ook duidelijk dat om de authenticiteit van zijn *star image* te kunnen behouden of versterken, Coogans representatie als ster moet wijken voor de representatie van hem als kind.

The Star and 'The Kid'

Jackie Coogan

By Sophie E. Redford

Sweet child, on whom the gods bestowed
The magic gift of make-believe,
You did not seek Fame's dazzling road
The crown of laurel to receive!
You play your clever childish part
In such a simple, human way,
You captivate the old world's heart.
The young, the old, the grave the gay!
From toil and care, the worldly wise
Join merry little folks to see
The laughter in your lustrous eyes-
The charm of your quaint mimicry
And tho we cannot understand
The silent arts that you employ,
You hold us in your chubby hand,
Your loving devotees, "My Boy"!¹

Jackie Coogan was vier jaar oud toen Charlie Chaplin hem in 1919 ontdekte in een vaudevilletheater en hem de rol van het jongetje in *THE KID* (1921) aanbood. Deze rol leidde ertoe dat Coogan direct een sterrenstatus kreeg en gedurende de rest van de Silent Era als (kind)ster grote populariteit kende. Tijdens deze periode, die eindigde met de introductie van de geluidsfilm in 1927, verschenen er ieder jaar ongeveer drie films waarin Coogan een (hoofd)rol speelde.² Daarnaast was Coogan een veelbesproken ster in filmfanmagazines, waarin niet alleen zijn privéleven werd beschreven, maar ook verheerlijking van hem als ster plaatsvond, zoals in het bovenstaande gedicht. Na 1927 verdween Coogan tijdelijk van het witte doek en keerde in de jaren '30 als tiener terug in Hollywoodfilms. Hij bereikte echter niet meer de status die hij als kind had genoten en werd in latere tijden voornamelijk herinnerd als Uncle Fester in *THE ADDAMS FAMILY* (1964-66) of vanwege de rechtszaak tegen zijn ouders die geleid heeft tot de Coogan Law.³

Over Coogan en andere kindsterren uit de jaren '20 is slechts weinig geschreven.

Onderzoeken naar de sterren uit de Silent Era waren veelal gericht op volwassen sterren, zoals Clara

---

¹ Sophie E. Redford, "Jackie Coogan," *Motion Picture Magazine* 23, no. 5 (1922): 102.

² Onder andere *MY BOY* (1921), *OLIVER TWIST* (1922) en *LONG LIVE THE KING* (1923).

³ "Coogan Law," SAG-AFTRA.org, geraadpleegd 19 maart 2017. <https://www.sagaftra.org/content/coogan-law>.

Bow.⁴ Literatuur rondom Hollywoods kindsterren bestaat grotendeels uit (auto)biografieën. Voor de Silent Era geldt Diana Serra Cary, in de jaren '20 bekend als Baby Peggy, als de belangrijkste auteur. Haar werken, waaronder Jackie Coogans biografie, zijn grotendeels gebaseerd op interviews en gaan over ervaringen die zij als kindster in Hollywood heeft opgedaan.⁵

Afgezien van biografieën gaat filmhistorisch onderzoek gericht op kindsterren vaak niet verder terug dan Shirley Temple, oftewel de jaren '30.⁶ De kindsterren van de Silent Era lijken genegeerd te worden, terwijl deze periode juist interessant is om te onderzoeken, omdat Hollywoods sterrenstelsel in die tijd nog maar net gevestigd was. Richard deCordova beargumenteert dat dit "system of discourse [...] still functions, putting forward new idols and objects of desire, and defining [...] our experience of cinema."⁷ Om het sterrenstelsel en de bijbehorende sterren zoals deze in de hedendaagse maatschappij functioneren te kunnen begrijpen, is het van belang om onderzoek te doen naar de geschiedenis van het sterrenstelsel en hoe mediateksten in het verleden sterren construeerden.

Met dit onderzoek wil ik inhaken op zowel het onderzoek naar individuele sterren als onderzoek naar kindsterren in de Silent Era. De hoofdvraag die wordt gesteld is: Hoe construeren filmfantijdschriften het star image van kindster Jackie Coogan tussen 1921 en 1923? De eerste deelvraag is: hoe worden Coogans star image en de authenticiteit ervan geconstrueerd in artikelen die exclusief over Coogan gaan? De tweede deelvraag is: hoe representeren filmfantijdschriften Coogan ten opzichte van volwassen sterren en andere kindsterren?

De opbouw van dit werkstuk is als volgt: allereerst wordt het wetenschappelijk kader, waarbinnen ik dit onderzoek plaats, uiteengezet, gevolgd door de gebruikte methode, presentatie van de bevindingen uit de analyse, beantwoording van de deelvragen en ten slotte de conclusie en discussie.

---

⁴ Marsha Orgeron, "Making it in Hollywood: Clara Bow, Fandom and Consumer Culture," *Cinema Journal* 42.4 (2003): 76-97.

⁵ Diana Serra Cary, *Jackie Coogan; The World's Boy King: A Biography of Hollywood's Legendary Child Star* (Lanham, Maryland: Scarecrow Press, 2003).

⁶ Charles Eckert, "Shirley Temple and the house of Rockefeller," in *Stardom: Industry of Desire*, ed. Christine Gledhill, (London: Routledge, 1991), 62-76.

⁷ Richard deCordova, *Picture Personalities: The Emergence of the Star System in America* (Urbana: University of Illinois Press, 1990), 147.

Wetenschappelijk kader

Binnen filmstudies is er steeds meer interesse in film als onderdeel van bredere maatschappelijke processen. Deze *New Cinema History* schenkt onder andere aandacht aan de sociaalhistorische context waarbinnen films uitkwamen en werden geconsumeerd.⁸ Filmsterren zijn zowel onderdeel van films als van de maatschappelijke processen eromheen. Door de consumptie van *star texts* in filmfantijdschriften kunnen mensen buiten de bioscopen alsnog bij film betrokken worden, waardoor filmfantijdschriften bijdragen aan de versterking van de status van het publiek als filmconsument.⁹

‘Filmfantijdschrift’ wordt door Anthony Slide gedefinieerd als “a film- and entertainment-related periodical aimed at a general fan, an average member of the moviegoing public.”¹⁰ De filmfantijdschriften richtten zich op film(productie) en dienden als promotors van consumptiecultuur.¹¹ Consumptiecultuur werkt op verscheidene manieren door in filmfantijdschriften. Allereerst betrekken filmfantijdschriften de lezer bij de filmindustrie, wat de lezer kan aanzetten tot consumptie van films.¹² Daarnaast wordt er in de tijdschriften een sterrendiscours gepresenteerd waarin de sterren worden getoond als voorbeeldige consumenten en de lezer aanmoedigen tot consumeren, opdat zij hun leven kunnen spiegelen aan het leven en het succes van de sterren.¹³ Ten slotte is het tijdschrift zelf als mediatekst een consumptieproduct, waardoor het *star image* dat erin wordt gepresenteerd ook consumeerbaar is.

Een onderzoek naar de constructie van sterren in filmfantijdschriften, de manier waarop het publiek de sterren buiten de bioscoop om leerde kennen, past dan ook binnen deze tendens. Daarnaast vormt een onderzoek vanuit het perspectief van de *New Cinema History* een aanvulling op het discours over sterren. In dit discours leggen auteurs als Richard Dyer, Paul McDonald en Richard deCordova de nadruk vooral op de filmsterren zelf of het systeem dat deze sterren voortbrengt en minder op de media die het filmpubliek in contact brengen met de sterren.

Richard Dyer definieert *stardom* als het beeld van de manier waarop sterren leven.¹⁴ Gledhill voegt hier aan toe dat acteurs sterren worden zodra hun off-screen leven en persoonlijkheid even belangrijk of belangrijker worden dan hun acteervermogen.¹⁵ Dyer beschrijft in *Stars* drie manieren om sterren te bestuderen: als sociaal fenomeen, als *image* en als teken. Belangrijk hierbij is dat Dyer

---

⁸ Richard Maltby, “How Can Cinema History Matter More?,” *Screening the Past* 22 (2007).

⁹ DeCordova, 107-108, 114.

¹⁰ Anthony Slide, *Inside the Hollywood Fan Magazine: A History of Star Makers, Fabricators, and Gossip Mongers* (Jackson: University Press of Mississippi, 2010), 11.

¹¹ Ibidem.

¹² DeCordova, 114.

¹³ Kathryn Fuller-Seeley, *At the Picture Show: Small Town Audiences and the Creation of Movie Fan Culture* (Washington D.C.: Smithsonian Institution Press, 1996), 151.

¹⁴ Richard Dyer, *Stars: New Edition* (London: BFI Publishing, 1998), 35.

¹⁵ Christine Gledhill, *Stardom: Industry of Desire*, xiv.

zich niet richt op sterren als echte mensen, maar juist op de manier waarop het publiek sterren kent, namelijk als gemedieerde identiteiten, tekstuele constructies, een verzameling aan beelden, woorden en geluiden.¹⁶ De ster als sociaal fenomeen is gericht op onderzoek naar de rol van sterfiguren in de maatschappij, het *image* slaat op het beeld van de ster zoals deze in de media wordt gepresenteerd en de ster als teken gaat over hoe sterren betekenis kunnen geven.¹⁷ Omdat dit onderzoek zich bezighoudt met de representatie van een ster in de media, namelijk filmfantijdschriften, zal de focus liggen op de ster als *image*.

Dyers werk leidde tot onderzoeken naar individuele sterren. Deze onderzoeken zijn echter ook bekritiseerd door onder anderen Richard deCordova en Paul McDonald. Beiden zien de ster, evenals Dyer, als een representatie/beeld van een acteur met een privéleven dat losstaat van zijn *screen image*, maar zij richten zich meer op de context van de ster.¹⁸ DeCordova en McDonald beargumenteren dat er niet slechts naar star images gekeken moet worden, maar ook naar het systeem dat deze beelden produceert, het sterrenstelsel, en de invloed van dit systeem op de ontwikkeling van cinema als instituut.¹⁹ McDonald benadrukt hierbij dat Dyer voorbijgaat aan het feit dat stardom een effect is van zowel *image* als de industrie.²⁰ DeCordova besteedde hier al meer aandacht aan door de opkomst van het sterrenstelsel te beschrijven, maar McDonald streeft naar een nog sterkere nadruk op de link tussen star *image* en de industrie daarachter.²¹

McDonald werkt vanuit een neomarxistische benadering en ziet sterren vanuit het oogpunt van *political economy*. Hij onderzoekt de ster als een *phenomenon of production* en beargumenteert dat deze daarom niet alleen moet worden gezien als een *image*, waarbij hij Dyers definitie aanhoudt, maar ook als *labour* en *capital*: de bevoorrechte positie van sterren in hun werk als acteur en de waarde die zij hebben doordat zij garantie bieden op publiek/inkomsten.²² McDonald houdt zich dus meer bezig met de omgang van de filmindustrie met productie en gebruik van star images, dan met deze beelden zelf.²³

Hoewel deze auteurs star *image* elk binnen een andere context bekijken, zien zij allen de constructie van star *image* door mediateksten als een belangrijk aspect van stardom. Dit star *image* is een constructie, een gemedieerde identiteit, opgebouwd in mediateksten.²⁴ Dyer stelt dat deze

---

¹⁶ Dyer, 2; zie ook uiteenzetting van Dyer in Paul McDonald, *The Star System: Hollywood's Production of Popular Identities* (London: Wallflower Publishing Limited, 2000), 6.

¹⁷ Dyer, 2.

¹⁸ DeCordova, 146-147.

¹⁹ Idem, 1-6.

²⁰ McDonald, 2.

²¹ DeCordova, 1; McDonald, 118.

²² Idem, 14.

²³ Idem, 3.

²⁴ Idem, 6.

mediateksten kunnen worden ingedeeld in vier categorieën.²⁵ Allereerst, *promotie*: mediateksten waarin de ster wordt ingezet om producten, meestal films, te promoten. *Publiciteit* betreft artikelen/interviews waarin wordt gesuggereerd dat de ster zijn of haar eigen stem laat horen, in plaats van de stem van de studio's. Dyer beschrijft deze voor de lezer authentieke informatie als een illusie, aangezien verhalen over of verteld door sterren, zeker in Klassiek Hollywood, altijd via een agent of studio gaan en goedgekeurd worden alvorens ze gepubliceerd worden.²⁶ De derde categorie, *films*, bevat de films van een ster en de rollen die de ster daarin speelt. De vierde categorie is *kritiek en commentaren*. Dyer onderscheidt deze categorie van de eerdergenoemde categorieën, omdat deze mediateksten niet gestuurd zouden zijn vanuit filmstudio's. Hij stelt dat de schrijvers en critici van filmfantijdschriften schrijven vanuit de positie van consumenten van mediateksten, niet die van de producenten. Zij vormen de publieke opinie over sterren, evenals de studio's, maar "do not operate in the same space as those who construct the image in promotion and films."²⁷

Een belangrijke factor om het fenomeen 'ster' te laten werken is de constructie van authenticiteit. Van een star image wordt vanuit het publiek verwacht dat deze authentiek is, een betrouwbare representatie van de ster. Dyer stelt dat in het *star texts* daarom vaak woorden gebruikt worden die deze echtheid benadrukken, zoals "sincere, immediate, spontaneous, real, direct, genuine and so on."²⁸ Bovendien stelt hij dat "it is the star's really seeming to be what she/he is supposed to be that secures his/her star status, 'star quality' or charisma."²⁹ Naast de versterking van het star image geeft de authenticiteit van een star image de garantie dat de waarden die een ster vertegenwoordigt ook als authentiek ervaren worden.³⁰ De ster heeft in principe al een inherent authenticatiesysteem, aangezien het beeld dat in de media wordt gepresenteerd gekoppeld is aan een echt mens dat ook een leven heeft buiten de mediateksten.³¹ Dyer stelt dat er verschillende tactieken zijn die kunnen bijdragen aan het authentiek overkomen van het star image. Hier wordt bij de deelvragen verder op ingegaan.

---

²⁵ Dyer, 60.

²⁶ Idem, 61.

²⁷ Idem, 63.

²⁸ Richard Dyer, "A Star is Born and the construction of authenticity," in *Stardom: Industry of Desire*, ed. Christine Gledhill, (London: Routledge, 1991), 133.

²⁹ Ibidem.

³⁰ Ibidem.

³¹ Ibidem.

Methode

Voor het analyseren van de constructie van star image in mediateksten is historische bronnenkritiek gebruikt. Allereerst is er externe bronnenkritiek uitgevoerd, waarbij er wordt gekeken naar het type bron, de oorspronkelijke functie ervan en welke consequenties dit heeft voor de aard van de informatie en de betrouwbaarheid van de bron. Vervolgens worden de inhoud en vorm van de bron geanalyseerd, oftewel interne bronnenkritiek. Hierbij wordt aandacht besteed aan de tekst en de beelden die de bron bevat en de relatie tussen tekst en beeld. Ten slotte worden de aspecten die uit de externe en interne bronnenkritiek naar voren zijn gekomen tegen elkaar afgewogen en worden er conclusies uit getrokken.

Voor dit onderzoek is een corpus verzameld door via Lantern/Arclight te zoeken binnen gedigitaliseerde Amerikaanse filmfantijdschriften uit de jaren '20. De zoektermen die hiervoor zijn gebruikt waren namen waaronder Coogan bekend stond: "Jackie Coogan", "Coogan", "John Leslie Coogan" en "The Kid". De onderzochte periode liep van 1921 tot en met 1923, omdat op deze manier de constructie van Coogans star image in het begin van zijn carrière gevolgd kon worden. In deze periode zijn tevens Coogans bekendste films uitgekomen, waaronder, *THE KID* (1921), *MY BOY* (1921), *OLIVER TWIST* (1922) en *LONG LIVE THE KING* (1923). Ten slotte is 1923 een belangrijk jaar in relatie tot Coogans positie als (gevestigde) ster, omdat hij toen een contract kreeg bij Metro Pictures, wat op dat moment het grootste contract was dat ooit met een filmacteur gesloten was.³²

De geanalyseerde artikelen kwamen uit de filmfantijdschriften *Photoplay*, *Motion Picture Magazine* en *Picture-Play Magazine*. Deze tijdschriften zijn alle drie opgericht in de jaren '10 en kunnen ook wel gezien worden als de grote drie van de filmfantijdschriften van de jaren '20.³³ De keuze voor meerdere tijdschriften maakte het mogelijk een veelzijdiger en genuanceerder beeld te krijgen van hoe Jackie Coogans star image wordt geconstrueerd. De selectie van slechts één tijdschrift zou een minder representatief corpus opleveren door een tekort aan (relevant) materiaal en de mogelijkheid dat dat filmfantijdschrift het star image met een bepaalde vooringenomenheid construeerde die niet door andere tijdschriften gedeeld werd.

Onder de gevonden bronnen bevonden zich onder andere (achtergrond)artikelen, stukjes uit roddel- en vragenrubrieken, filmreviews en reclames voor films van Coogan. Wegens het tijdsbestek van dit onderzoek is ervoor gekozen om de focus te leggen op de artikelen en interviews, omdat deze qua lengte meer ruimte bieden voor een kwalitatieve analyse. Daarbij zijn dit de artikelen waar Coogan ook veel zelf aan het woord komt en waarin een beeld wordt geschetst van hoe hij overkomt op de auteurs. Voor een onderzoek naar de constructie van star image zijn dergelijke bronnen

---

³² Don Ryan, "Jackie and His Half Million," *Picture-Play Magazine* 19, no. 1 (1923): 46-47.

³³ Slide, 27.

relevanter dan bijvoorbeeld vragenrubrieken met antwoorden van een paar woorden waarin de leeftijd of nieuwste film van een ster wordt genoemd.

De gevonden bronnen zijn onderverdeeld in twee categorieën: artikelen die exclusief over Jackie Coogan gaan (deelvraag 1) en artikelen die over (kind)sterren in het algemeen gaan, waar ook Coogan in besproken wordt (deelvraag 2). Vervolgens worden de bronnen aan de hand van historische bronnenkritiek en tekstuele analyses geanalyseerd. Bij de analyses werd er gelet op hoe er in de teksten impliciet en expliciet aan de constructie van star image en de authenticiteit ervan werd gewerkt. De eerder gegeven definities van wat een ster is en manieren waarop een star image als authentiek gepresenteerd kan worden, waren hierbij leidend.

Coogans star image en de authenticiteit ervan in artikelen over Jackie Coogan

De artikelen die exclusief over Jackie Coogan gaan, bestaan over het algemeen uit interviews met Coogan en/of mensen in zijn omgeving, zoals zijn ouders. Verder zijn er fotoreportages, voorzien van commentaar dat de suggestie wekt dat er ook een interview heeft plaatsgevonden én is er een brief van Coogan die hij vanaf de filmset heeft gestuurd. Deze mediateksten vallen volgens Dyers theorie onder de categorie 'publiciteit', wat inhoudt dat de artikelen bedoeld zijn om een zogenaamd authentiek beeld te geven van de ster dan het beeld dat door Hollywood verspreid wordt in de vorm van promotieteksten en -afbeeldingen van de studio zelf. Informatie die de pers over de sterren te weten is gekomen of die sterren geven doordat zij zich 'per ongeluk' verspreken in een interview, komt niet over als het opzettelijk creëren van het image van de sterren, zoals wel gebeurt bij promotie door de studio.³⁴ In de artikelen die voor deze deelvraag geanalyseerd zijn, wordt vaak de suggestie gewekt dat er een "privileged access to the real person of the star" wordt gegeven, bijvoorbeeld door te vermelden dat er een privégesprek met de ster in kwestie heeft plaatsgevonden.³⁵ Daarnaast komt volgens Dyer in publiciteitsteksten de spanning tussen de ster-als-persoon en zijn/haar image naar boven doordat de auteur in aanraking komt met deze persoon.³⁶

In het geval van Jackie Coogan presenteren de artikelen niet enkel een spanning tussen Coogans star image en zijn persoonlijkheid, maar ook een spanning tussen wie hij is als persoon en de persoon die zijn ouders hem proberen te laten worden en/of zijn. Als kind kan Coogan zich nog op allerlei manieren ontwikkelen, maar zijn ouders hebben hier als zijn opvoeders een sterke invloed op, wat ook terugkomt in de manier waarop de media Coogan presenteren. Regelmatig worden er in artikelen verwijzingen gemaakt naar gedrag of acties van Coogan die door zijn ouders worden gecorrigeerd, ontmoedigd of juist aangemoedigd. Door deze verwijzingen wordt er door de artikelen spanning gezet op de authenticiteit van Coogan als persoon, maar ook van Coogans star image, omdat de persoonlijkheid van de ster onderdeel uitmaakt van dit image.³⁷ Wanneer de ster-als-persoon wordt gepresenteerd als geconstrueerd, kan de representatie van de ster-als-persoon als minder authentiek ervaren worden, wat weer van invloed is op de acceptatie van het star image als authentiek beeld van de ster.

Dyer stelt dat het algemene beeld van stardom als een versie van de American Dream gezien kan worden en ingedeeld is in thema's als consumptie, succes, liefde en relaties, en "ordinariness."³⁸ Het star image kan worden gezien als een zorgvuldig opgebouwd en gecontroleerd narratief.

---

³⁴ Dyer, 61.

³⁵ Ibidem.

³⁶ Ibidem.

³⁷ Christine Gledhill, ed., *Stardom: Industry of Desire* (London: Routledge, 1991), xiv.

³⁸ Dyer, 35, 45.

Coogans narratief is ook gerelateerd aan het algemene beeld dat Dyer presenteert: hij begon als een zoon van vaudevillespelers die soms iets verdiende met het opvoeren van imitaties en werd een van de best verdienende acteurs in Hollywood. Echter, om bij de authentieke persoonlijkheid van de ster te komen moet er door dit narratief heen geprikt worden. "Authenticity is established or constructed in media texts by the use of markers that indicate lack of control, lack of premediation and privacy."³⁹

Het sterrendiscours rondom Jackie Coogan is voor deze analyse geordend in een aantal hoofdthema's: 'Financiën,' 'Coogans persoonlijkheid' en 'autonomie.'

Financieel discours rondom Jackie Coogan

In deze paragraaf wordt besproken hoe het financieel discours rondom Jackie Coogan door de filmfantijdschriften naar voren wordt gebracht. Onder dit thema vallen de besprekingen van Coogans financiële zaken, zoals het geld dat hij verdient, het beheer daarvan en Coogans financiële waarde als ster. Dit discours komt ongeveer vanaf 1922/1923 op gang. Op dat moment heeft Coogan al in een aantal films gespeeld, loopt zijn contract bij First National bijna af en wordt hij gezien als een succesvolle ster met een mooie toekomst in het verschiet. De eerste vermeldingen van het geld dat Coogan in de filmindustrie verdient, worden gedaan als achtergrondinformatie bij een interview met Coogan in 1922 in *Picture-Play Magazine*.⁴⁰ Vanaf het moment dat Coogan in 1923 een contract krijgt bij Metro Pictures wordt zijn financiële situatie steeds vaker naar voren gebracht.⁴¹ Coogan wordt gepresenteerd als "Millionaire Boy" en daar wordt altijd expliciet bij vermeld dat hij al zijn geld op eigen kracht heeft verdiend, iets wat des te meer bijzonder is omdat hij nog zo jong is. Coogan wordt gepresenteerd als een rags-to-riches-type, een jongen die de American Dream waar heeft kunnen maken.

Ondanks representaties van Coogan als de rijkste jongen ter wereld wordt er ook expliciet vermeld dat Coogan dit zelf (grotendeels) niet weet. De filmfantijdschriften presenteren Coogan in eerste instantie altijd als subject wanneer het over zijn geld gaat. Zo wordt het geld altijd aangeduid als Coogans bezit, is hij degene die er belasting over betaalt en is hij de "captain of industry" die verantwoordelijk is voor de banen van honderden mensen.⁴² Echter, in de (langere) artikelen, waar de tijdschriften dieper ingaan op Coogans financiële situatie wordt duidelijk dat het eigenlijk de ouders zijn die het geld voor hem beheren en investeren. Sterker nog, Coogan zou zich niet bewust zijn van de grootte van zijn fortuin, omdat zijn ouders hem laten denken dat hij een dollar per week verdient. Dit wordt ook duidelijk uit interviews met zowel Coogan als met zijn ouders. De

---

³⁹ Dyer, "A Star is Born and the construction of authenticity," 137.

⁴⁰ Myrtle Gebhart, "The Secret of Jackie Coogan," *Picture-Play Magazine* 16 no. 6 (1922): 73-76, 92.

⁴¹ Adela Rogers St. Johns, "The Kid who earned a Million," *Photoplay* 23, no. 3 (1923): 45, 115, 116.

⁴² Herbert Howe, "What's Going to Happen to Jackie Coogan?," *Photoplay* 25, no. 1 (1923): 38, 39, 121-124.

interviewers hebben het met Coogan zelf nooit over zijn fortuin, hooguit het salaris dat zijn moeder hem geeft. Echter, wanneer Coogans ouders aan het woord komen in de artikelen, komt het fortuin en het beheren daarvan bijna altijd wel ter sprake.⁴³

Opvallend is dat de auteurs van de artikelen de beslissing van Coogans ouders om de kindster voor te liegen, zowel expliciet als impliciet legitimeren en ondersteunen. Zo wordt regelmatig het argument gegeven dat Coogan op deze manier niet verandert in een verwend kind en dat zonder waardering voor geld of aardse goederen zijn geest zuiver kan blijven.⁴⁴ Daarnaast wordt door middel van anekdotes impliciet duidelijk gemaakt dat Coogan onbekwaam zou zijn wat betreft omgaan met geld. Voorbeelden hiervan zijn vermeldingen dat hij nog niet kan rekenen, dat hij de rare gewoonte heeft al het geld dat hij ontvangt overal in de studio te verstoppen en dat hij door zijn kinderlijke onschuld makkelijk is op te lichten.⁴⁵

Deze onbekwaamheid maakt dat Coogans star image afwijkt van dat van de gemiddelde ster. Als promotors van consumptiecultuur tonen sterren namelijk hun (financieel) succes door middel van *conspicuous consumption*. Hiermee tonen sterren aan dat sociale mobiliteit mogelijk is door een verhoging in salaris.⁴⁶ Coogan als raggs-to-riches-type, een jongen die van praktisch niets naar een miljoenensalaris ging, had ingezet kunnen worden om dit aspect van stardom te kunnen versterken. Echter, wanneer hij het artikel 'What's Going to Happen to Jackie Coogan' in de mal van de consumerende ster wordt geplaatst, wordt er duidelijk aangegeven dat hij hier niet in past.⁴⁷ In eerste instantie spaart Coogan zijn 'salaris', de dollar en eventuele extra's die hij wekelijks van zijn ouders ontvangt, op en bewaart het in een oude sok op zolder. Wanneer hij een keer zijn geld wil uitgeven, wordt hij slachtoffer van oplichting en raakt hij bijna al zijn gespaarde geld kwijt. Hierna draagt hij zo gauw mogelijk zijn geld over aan zijn vader, omdat hij na deze slechte ervaring er niets meer mee te doen wil hebben. Het verhaal wordt besloten met de verkondiging dat Coogan een echte consument is geworden, die niet onder doet voor andere (volwassen) sterren. De reden achter zijn consumptie is echter niet gelinkt aan het tonen van succes, integendeel, hij consumeert om van zijn geld af te komen.

De manier waarop de filmfantijdschriften Coogan in relatie tot zijn geld beschrijven, is haast vertederend te noemen. Zijn kinderlijke onschuld en het feit dat hij niet verwend wordt, blijken belangrijkere aspecten van zijn star image dan het promoten van de consumptiecultuur. Hierdoor is het ook goed dat zijn ouders, als verstandige volwassenen, zijn geld kunnen beheren en hem niet

---

⁴³ Idem, 39; Harry Carr, "What Will Become of Jackie Coogan?," *Motion Picture Magazine* 25, no. 4 (1923): 21, 22, 90, 91.

⁴⁴ Truman B. Handy, "Pig Latin," *Motion Picture Magazine* 23, no. 5 (1922): 32.

⁴⁵ Handy, "Pig Latin," 33; Howe, "What's Going to Happen to Jackie Coogan?," 121.

⁴⁶ Dyer, *Stars*, 38.

⁴⁷ Howe, "What's Going to Happen to Jackie Coogan?," 38, 39, 121-124.

met luxe opvoeden.⁴⁸ Al is dat laatste ook in twijfel te trekken wanneer er gekeken wordt naar de fotoreportages waarin Coogan en zijn huis worden gepresenteerd. Coogan is altijd, tenzij het een still of promotiefoto van een van zijn films betreft, gekleed in duur ogende kleding: fluwelen of stralend witte matrozenpakjes met daaronder glimmende leren schoenen.⁴⁹ Ook (de inrichting van) zijn huis voldoet aan het beeld van de ster die aan conspicuous consumption doet: een “great house,” met een speelkamer vol speelgoed, beschreven als “a child’s wildest dream come true” en een slaapkamer met een bed dat speciaal voor Coogan ontworpen is.⁵⁰ In dit artikel wordt geen vermelding gedaan van Coogans onwetendheid of onvermogen met geld om te gaan, maar tegelijkertijd wordt er ook niet expliciet gezegd dat hij zelf al deze spullen heeft aangeschaft. Het verhaal van zijn ouders als beheerders van het fortuin blijft hierdoor in stand evenals Coogans onschuld. Tegelijkertijd zou dit dus betekenen dat representaties van Coogan als consument worden geconstrueerd door zijn ouders en de filmfantijdschriften hierin meegaan zolang het Coogans onschuldige imago niet tegenspreekt.

Ten slotte is er nog Coogans financiële waarde als ster. Met name in 1923, het jaar dat hij zijn contract met Metro Pictures tekent, wordt hier aandacht aan besteed. Coogan wordt altijd neergezet als van onschatbare waarde: alles wat hij aanraakt zou in goud veranderen, was hij een “commercial property,” dan was hij een van de meest waardevolle objecten ter wereld en was hij een slaaf geweest ten tijde van de Romeinen, dan was de biedingswedstrijd over hem vergelijkbaar geweest met de strijd tussen de studio’s die hem onder contract wilden hebben.⁵¹

Coogans waarde als ster is volgens de filmfantijdschriften echter niet stabiel. Als hij opgroeit, verliest hij het uiterlijk dat hem op dit punt in zijn carrière zo aantrekkelijk maakt: “Long legs and a gangling hobbledehoy body might wreck him as a picture star. Pleading, pitiful eyes and a knowing little glint of a smile dont go with the gawky age.”⁵² Geld investeren in Jackie Coogan wordt dan ook beschreven als een groot risico en Metro Pictures zou een van de grootste gokken in de filmgeschiedenis wagen door hem een contract te bieden. Desalniettemin wordt Coogan geprezen omdat hij het grootste contract dat ooit met een filmacteur is gesloten heeft kunnen binnenhalen. Echter, ook hier wordt duidelijk dat Coogan zelf weinig te maken heeft met het onderhandelen of zelfs het ondertekenen van zijn contract. Dit alles wordt toegeschreven, zowel in woord als in beeld, aan Coogans vader. Coogans enige rol hierbij lijkt aanwezig zijn bij het ondertekenen en de situatie lichter te maken, omdat hij als kind niet het belang van dit moment kan bevatten.⁵³

---

⁴⁸ Margaret Sangster, "How They Raise Jackie Coogan," *Photoplay* 23, no. 6 (1923): 36.

⁴⁹ Z. auteur, "The House that Jackie Built," *Photoplay* 23, no. 2 (1923): 46, 47.

⁵⁰ Idem, 47.

⁵¹ Ryan, "Jackie and His Half Million," 46.

⁵² Carr, "What Will Become of Jackie Coogan?," 22.

⁵³ Ryan, "Jackie and His Half Million," 46-47.

Het financiële discours rondom Jackie Coogan draait dus voornamelijk om Coogans financiële succes, zijn onwetendheid hiervan en hoe zijn geld (door zijn ouders) wordt beheerd. Het star image dat de filmfantijdschriften neerzetten, is dat van een onschuldig rags-to-riches-type dat niet weet hoe rijk hij is, noch hoe hij met die rijkdom om zou moeten gaan. Conspicuous consumption speelt een rol in dit discours, maar is niet essentieel voor zijn star image, omdat de focus meer wordt gelegd op het feit dat hij zuiver is van geest en geen waarde hecht aan geld of de status die geld kan geven. Welbeschouwd zijn het Coogans ouders die als beheerders van zijn geld als door de tijdschriften als dekmantel worden ingezet om alsnog conspicuous consumption door te laten werken in Coogans leefstijl. Hierdoor kunnen Coogans onschuldige, kinderlijke image en zijn star image naast elkaar blijven bestaan.

Discours rondom Coogans persoonlijkheid

Zoals eerder toegelicht, is de persoonlijkheid van een ster een van de aspecten die belangrijk is voor de authenticiteit van het image van de ster. Deze persoonlijkheid komt namelijk naar voren op de momenten waarop de ster (schijnbaar) niet wordt gecontroleerd door de studio's. In Coogans geval ontbreekt daarnaast de controle die zijn ouders over hem hebben. Het versterken van de authenticiteit van het star image kan volgens Dyer via twee tactieken, waarop weer variaties mogelijk zijn. Allereerst kan de authenticiteit van het star image versterkt worden door dit image sterk te laten verschillen of zelfs laten contrasteren met het soort rollen dat de ster in zijn films speelt. De tweede tactiek is hieraan tegenovergesteld: het star image is gelijk aan de rollen die de ster speelt.⁵⁴ Bij het construeren van Coogans star image is duidelijk voor dit laatste gekozen, aangezien hij in de filmfantijdschriften even ondeugend, kinderlijk en aandoenlijk wordt neergezet als in de films waarin hij speelt. Een van de meest duidelijke voorbeelden hiervan is een brief die 'Coogan' vanaf de set van CIRCUS DAYS naar de redactie van *Picture-Play Magazine* heeft gestuurd.⁵⁵ De brief, met daarin beschrijvingen van al zijn belevingen op de set, zou op zichzelf een script van een van Coogans films kunnen zijn. Hij presenteert 'zichzelf' als de ondeugende jongen met een hart van goud die avonturen beleeft, onder andere met de dieren op de set, kattenkwaad uithaalt, maar ook anderen helpt waar hij kan.

Uit de artikelen wordt daarnaast duidelijk dat de filmfantijdschriften er de voorkeur aan lijken te geven om expliciet te vermelden dat de interviews en/of observaties die ze van Coogan

---

⁵⁴ Dyer, "A Star is Born and the construction of authenticity," 136.

⁵⁵ Jackie Coogan, "Jackie Tells About His Circus," *Picture-Play Magazine* 18, no. 2 (1923): 23, 24, 95. De brief is gericht aan Myrtle Gebhart, een van de interviewers/artikelschrijfsters voor *Picture-Play Magazine*. Deze brief is mogelijk niet door Coogan zelf geschreven, maar door haar of een andere medewerker van *Picture-Play Magazine*, waardoor het filmfantijdschrift de authenticiteit kan claimen van Coogans persoonlijkheid en tegelijkertijd deze persoonlijkheid zelf kan construeren en handhaven.

maken plaats hebben gevonden op momenten dat zij alleen waren met Coogan. Dit wordt gedaan door bijvoorbeeld te vermelden dat hij alleen thuis is, dat hij zijn persagent heeft weggestuurd of dat zijn ouders pas tegen het einde van het interview erbij kwamen.⁵⁶ Daarnaast wordt er aandacht besteed aan de momenten dat Coogans ouders zijn uitspraken en acties niet in de hand hebben. Coogan maakt op dergelijke momenten bijdehante opmerkingen of haalt kattenkwaad uit.⁵⁷

Wanneer de filmfantijdschriften Coogan beschrijven, wordt er vooral nadruk gelegd op zijn *ordinariness*. Coogan wordt door de interviewers neergezet als een gewone jongen, die net als andere jongens speels, levendig en ondeugend is. In vroege artikelen, uit 1921, wordt hij neergezet als naïef en ongeïnteresseerd in het feit dat de wereld hem als een ster ziet. Zijn interesse gaat niet uit naar de interviewers of de vragen die zij stellen, waardoor hij de interviews steeds 'onbewust' aan het sturen is naar wat hem op dat moment bezighoudt. Zo heeft een van de interviewers een hond, waardoor iedere vraag die ze stelt wordt beantwoord met opmerkingen of vragen over de hond in plaats van een passend antwoord.⁵⁸ Een andere interviewer krijgt in eerste instantie bijna geen antwoorden van Coogan totdat zijn moeder hem corrigeert. Vanaf dat moment wordt er een wat meer 'professionele' Coogan gepresenteerd, behalve op de momenten dat hij tegen zijn moeder in gaat. Dan wordt duidelijk gemaakt dat Coogans echte ondeugende persoonlijkheid nog onder zijn professionaliteit schuilgaat.⁵⁹ Deze momenten en zijn politiek incorrecte antwoorden waarin hij duidelijk laat blijken wat hij wel en niet leuk of interessant vindt, maakt dat interviewers hem neerzetten als eerlijk. Met name dit laatste maakt dat de authenticiteit van zijn persoonlijkheid, zoals die terugkomt in het gepresenteerde star image, wordt versterkt.

Of Coogans persoonlijkheid werkelijk zo authentiek is als deze overkomt in de artikelen is echter discutabel. Coogan is nog een kind waardoor zijn persoonlijkheid nog in ontwikkeling is en daardoor ook beïnvloedbaar. Zo wordt er ook in de artikelen vermeld dat Coogan bepaald gedrag vertoont, omdat hem dit is aangeleerd of omdat hij straf kan krijgen als hij zich misdraagt. Er is een grote kans dat zelfs op de momenten dat Coogan alleen is de invloed van zijn opvoeding en aangeleerd gedrag evengoed aanwezig zullen zijn als wanneer hij samen met zijn ouders zou zijn. Bovendien verklaart zijn moeder in het artikel 'How they Raise Jackie Coogan' het volgende: "Don't think that he's a model child, though. Model children are so uninteresting. [...] I want him to be the sort of child he portrays on the screen – robust, and appealing, and muddy and –if necessary– a little bad."⁶⁰ Hieruit wordt duidelijk dat Coogan wordt opgevoed om te zijn zoals hij in zijn films is. Mede

---

⁵⁶ Joan Jordan, "Tipperary and the Kid," *Photoplay* 20, no. 1 (1921): 103; Handy, "Pig Latin," 96; Don Ryan, "Long Live the King!," *Picture-Play Magazine* 19, no. 2 (1923): 95.

⁵⁷ Frederick James Smith, "If the World Doesn't Spoil Him," *Motion Picture Magazine* 22, no. 8 (1921): 29.

⁵⁸ Jordan, "Tipperary and the Kid," 58-59.

⁵⁹ Smith, "If the World Doesn't Spoil Him," 23, 29, 86.

⁶⁰ Sangster, "How They Raise Jackie Coogan," 99.

omdat hij dan interessanter zou overkomen, sturen Coogans ouders de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid door bepaald gedrag en interesses aan te moedigen of af te keuren. Hierdoor vindt de constructie van zijn persoonlijkheid niet enkel plaats op het niveau van het star image dat in de media wordt aangetroffen, maar ook zijn persoonlijkheid in het echte leven.

Het is natuurlijk mogelijk dat Coogan daadwerkelijk zo was als zijn filmkarakters, maar het feit dat het vertonen van een dergelijk karakter actief werd aangemoedigd door zijn omgeving maakt dat zijn persoonlijkheid niet langer als authentiek ervaren zou kunnen worden. Dit zou ertoe kunnen leiden dat het publiek Coogan niet als ster accepteert, wat negatieve gevolgen zou hebben voor hem en iedereen die van zijn stardom profiteert, zoals de filmfantijdschriften. Dat de filmfantijdschriften de constructie van Coogans persoonlijkheid en daarmee ook gedeeltelijke constructie van zijn star image onverbloemd bespreken, valt daardoor paradoxaal te noemen.

Deze paradox kan er ook op wijzen dat de authenticiteit van Coogans persoonlijkheid niet het overheersende aspect is voor het claimen van de authenticiteit van zijn star image. Belangrijker lijkt Coogans ordinariness. Coogan wordt gepresenteerd als een normale jongen en geeft in interviews aan dat hij zichzelf ook op die manier ziet: als jongen en niet als filmster. Een 'gewoon' kind is ook nog in ontwikkeling en afhankelijk van de opvoeding van zijn ouders. Dat Coogans ouders zijn persoonlijkheid (zichtbaar) een bepaalde kant op sturen werkt dus ter versterking van het star image dat de media presenteren, namelijk Coogan als een 'gewoon' kind, maar geeft ook authenticiteit aan dit image. Dit gebeurt weliswaar niet door authenticiteit te claimen van Coogans persoonlijkheid, maar juist door de opvoeding en vorming van zijn persoonlijkheid in te zetten om de authenticiteit van zijn 'kindzijn' te versterken. De representatie van Coogan als kind wordt dus als belangrijker gezien dan een representatie van hem als ster met een eigen, authentieke persoonlijkheid.

Opvallend is dat tegen het einde van de onderzochte periode, namelijk in 1923, er een artikel is waaruit blijkt dat Coogan zich bewuster zou worden van zijn rol als ster. Don Ryan beschrijft in 'Long Live the King!' hoe Coogan zijn vragen ontwijkt en het gesprek richting zijn eigen interesses leidt. Ryans interpretatie van dit voorval is dat Coogan zich van een naïef jongetje aan het ontwikkelen is tot een bewuste acteur en ster, die weet dat alles wat hij zegt in de media zal verschijnen.⁶¹ Echter, dergelijk gedrag vertoonde Coogan ook al tijdens eerdere interviews, waar het gelinkt werd aan zijn kinderlijke karakter. Bovendien is Coogan is ook in 1923 nog zeer jong waardoor het hier waarschijnlijk is dat Ryan een andere interpretatie geeft van Coogans houding om zijn eigen verhaal te ondersteunen. Daarnaast wordt Coogan in de rest van het artikel nog wel gepresenteerd als een kind dat speelt op de set en niet, zoals andere (volwassen) sterren, zichzelf te belangrijk vindt om de mensen achter de schermen een handje te helpen wanneer hij niet hoeft te acteren. Met

---

⁶¹ Ryan, "Long Live the King!," 27-28.

andere woorden, ondanks dat Ryan aan wil tonen dat Coogan steeds meer een ster wordt, blijft de representatie van Coogan als kind belangrijker voor zijn star image dan zijn representatie als ster. Ook hieruit blijkt dat Coogans kinderlijkheid het belangrijkste thema vormt in het discours rondom zijn persoonlijkheid. De focus op zijn kinderlijke onschuld, ondeugendheid en ordinariness maken dat zijn persoonlijkheid en daarmee zijn star image als authentiek kunnen worden ervaren. Deze focus legt ook de constructie van het star image bloot waardoor de authenticiteit in twijfel getrokken kan worden, maar in Coogans geval is dit juist de manier om zijn ordinariness en authenticiteit van zijn star image te onderstrepen.

Discours rondom Coogans autonomie

Autonomie is het vermogen om onafhankelijk te kunnen functioneren en beslissen zonder onder de controle van anderen te staan.⁶² Het discours rondom Coogans autonomie is een wat meer impliciet gevoerd discours dan de eerder besproken thema's, 'financiën' en 'persoonlijkheid.' Bij beide thema's komt ook Coogans autonomie aan bod. Zo is er al aangetoond dat in het financieel discours rondom Coogan de filmfantijdschriften beschrijven dat Coogan zelf zijn kapitaal heeft verdiend. Anderzijds blijkt ook uit dit discours dat Coogan zelf geen zeggenschap heeft over zijn kapitaal, maar dat het in beheer van zijn ouders is. Wanneer hij als financieel autonoom gepresenteerd wordt, blijkt hij dit door zijn jeugdige geest nog niet aan te kunnen en geeft hij deze autonomie zo snel mogelijk uit handen door zijn geld aan zijn vader te overhandigen. Dit uit handen geven van (financiële) autonomie komt ook voor in 'Our Boy Millionaire at Home,' maar dan niet alleen in de vorm van geldbeheer. In dit artikel wordt namelijk meegedeeld dat Coogan zijn vader als het ware heeft ingehuurd om zijn zaken te regelen: "Jackie installs his father as head of all his business enterprises and lets him do the worrying. He is pretty busy just having a good time."⁶³ Een mogelijke interpretatie van deze zin is dat Coogan de touwtjes in handen heeft en zelf bepaalt of hij zich ook met de zakelijke kant van het sterrendom bezig wil houden of alleen met de leuke dingen. Echter, de toevoeging na deze zin luidt "And what little boy wouldn't be!" wat erop wijst dat de auteur hem ziet als het kind dat de zaken zelf eigenlijk niet kan regelen en zich alleen met de leuke dingen bezighoudt en niet als de ster die zijn zaken uitbestedt om zelf zorgeloos te kunnen genieten.⁶⁴

Qua persoonlijkheid en leefstijl heeft Coogan ook niet alles zelf voor het zeggen. Hij wordt opgevoed door zijn ouders en zij bepalen ook of zijn kapitaal wordt ingezet voor het aannemen van een bepaalde leefstijl. Dat Coogan hier geen autonomie heeft, blijkt bijvoorbeeld uit een interview

---

⁶² "Autonomy," Glossary of Psychology – Terms, Treatments, biographies. Geraadpleegd op 14 juli 2017. <https://www.psychology-lexicon.com/cms/glossary/34-glossary-a/67-autonomy.html>.

⁶³ Z. auteur, "Our Boy Millionaire At Home" *Picture-Play Magazine* 18, no. 3 (1923): 87.

⁶⁴ Ibidem.

waarin hij verklaart dat als het aan hem lag, hij heel veel huisdieren zou hebben.⁶⁵ Verder wordt hij gepresenteerd als een gewone jongen, die net als alle andere kinderen wat betreft dieet, dagindeling en hygiëne, de wensen van zijn ouders moet volgen. Zij zijn degenen die bepalen wanneer hij werkt, leert en speelt. Daarbij benadrukt vader Coogan dat hij en zijn vrouw Coogans opvoeders zijn en dat de studio's bij deze opvoeding niets in te brengen hebben.⁶⁶ Hierbij hoort ook het vermaak dat Coogan gepresenteerd krijgt. Hij is vrij om te lezen wat hij wil, maar wanneer het op films aankomt, zijn het zijn ouders die bepalen welke films hij kijkt.⁶⁷ Coogans ouders worden vaak bejubeld om hun strikte manier van opvoeden en hun vermogen om Coogan bescheiden en onschuldig te laten blijven. Dat Coogan hierdoor anders is dan andere 'gewone' sterren en niet net als deze sterren zijn eigen leven kan inrichten, wordt niet aangekaart als een probleem.

Ten slotte is er Coogans autonomie in zijn werk: acteren. Vooral aan het begin van zijn carrière wordt er geschreven over hoe Coogans vader wat betreft Coogans manier van spelen een flinke vinger in de pap heeft: "In working with Jackie, his father never allows anyone else to tell him how to act. A most humiliating state of affairs, by the way, for a director: he is interrupted and contradicted every other word. Nevertheless it is Pa Coogan who runs the works."⁶⁸ In hetzelfde artikel verkondigt Coogan Sr. ook dat Coogan zich niet bewust zou zijn van zijn acteren en zich waarschijnlijk niet eens zou kunnen herinneren wat hij heeft gedaan. Dit versterkt het idee dat Coogan niet zelf keuzes maakt over het acteerwerk dat hij uitvoert, maar slechts meegaat in wat de studio's en zijn ouders zeggen wat hij moet doen. Echter, in latere artikelen lijkt Coogan hierin een ontwikkeling te hebben gemaakt: hij weet zelf hoe hij bepaalde rollen moet neerzetten en wordt steeds bewuster in zijn acteren.⁶⁹ Tegelijkertijd lijkt Coogan Sr. zich meer op de achtergrond te begeven. Zo wordt er beschreven dat hij zich bezighoudt met verschillende eigen bedrijfjes en het schrijven van scenario's. Bovendien wordt er nu ook beschreven dat er het gevaar bestaat dat Coogan te veel geregisseerd wordt, waardoor hij enkel nog zou kunnen imiteren en niet meer creëren.⁷⁰ Deze beschrijvingen wekken de suggestie dat Coogan op dat moment vrij(er) is om zijn eigen keuzes te maken. Ondanks dat Ryan Coogan presenteert als een jongen die niet langer naïef is en meer in de rol van ster lijkt te treden, verlegt hij ook nog steeds de aandacht naar het feit dat Coogan een kind is dat gehoorzaam moet zijn en dat op commando van spelend in de zandbak naar spelend voor de camera moet.⁷¹ Coogans autonomie wordt dus door de filmfantijdschriften over het

---

⁶⁵ Jordan, "Tipperary and the Kid," 59.

⁶⁶ Ryan, "Jackie and His Half Million," 46.

⁶⁷ Sangster, "How They Raise Jackie Coogan," 37.

⁶⁸ Carr, "What Will Become of Jackie Coogan?," 90.

⁶⁹ Ryan, "Long Live the King!," 27.

⁷⁰ Howe, "What's Going to Happen to Jackie Coogan?," 122.

⁷¹ Ryan, "Long Live the King!," 95.

algemeen benaderd vanuit zijn kindzijn en niet zijn rol als ster. Zoals ook in de eerdere paragrafen is aangetoond, is ordinariness – hier het aan zijn kindzijn gebonden gebrek aan autonomie – belangrijker voor de authenticiteit van zijn star image dan stardom zelf.

Representatie van Coogan ten opzichte van volwassen sterren en andere kindsterren

Filmfantijdschriften bevatten naast artikelen die exclusief over bepaalde sterren gaan ook artikelen waarin rondom bepaalde thema's verschillende sterren worden besproken, zoals rijkdom, acteertechnieken of hobby's. Voor de vraag over hoe Coogan ten opzichte van volwassen sterren en andere kindsterren wordt gerepresenteerd zijn drie artikelen geanalyseerd die over kindsterren/-acteurs gingen en waar Jackie Coogan in werd besproken. Daarnaast zijn er een aantal thema-artikelen geanalyseerd die over sterren in het algemeen gingen, waaronder ook Jackie Coogan. Sommige van de hier besproken artikelen zijn van auteurs die ook in het voorgaande hoofdstuk zijn besproken, zoals Myrtle Gebhart en Frederick James Smith. Hierdoor is het mogelijk dat in de hier besproken artikelen dezelfde nadruk gelegd kan worden op bepaalde thema's als in de artikelen die slechts over Coogan gingen.

Wat opvalt in zowel de onderzochte artikelen over kindsterren als de artikelen over sterren in het algemeen, is dat Coogan los lijkt te staan van de andere personen die besproken worden. In eerste categorie, omdat hij ten opzichte van de kinderen als 'echte' ster wordt gepresenteerd en in de tweede categorie, omdat de focus steeds wordt gelegd op zijn 'kindzijn' in plaats van zijn stardom.

Truman B. Handy legt in 1922 in 'The Toothless Age' de focus op het feit dat hoe succesvol een kindster ook is, zijn succes altijd van korte duur is, omdat het onvermijdelijk is dat kinderen opgroeien. Coogan wordt genoemd als een van de kindacteurs "in their prime," waarmee hij boven verschillende andere groepen kinderen wordt gesteld, die of op dat moment minder bijzonder zijn of die in de vergetelheid zijn geraakt.⁷² Ook het artikel 'Little Shining Lights' bespreekt de kindacteurs van Hollywood op basis van rangorde. Er wordt slechts een korte verwijzing gemaakt naar Coogan aan het begin van het artikel. Dit heeft er echter mee te maken dat het artikel kindacteurs bespreekt, omdat er volgens de auteur behalve Jackie Coogan en Baby Peggy geen echte kindsterren meer bestaan. Volgens de auteur zijn Coogan en Baby Peggy namelijk nog de enige kinderen die hun eigen films hebben en bovendien als enigen "sufficient drawing power" hebben, die nodig is om een ster te kunnen zijn.⁷³ De kinderen die in het artikel besproken worden, zijn daarom slechts kleine lichtjes te noemen vergeleken met de ster: Jackie Coogan.

In het artikel 'Kids of the Camera' wordt niet een dergelijke rangorde gepresenteerd. De kinderen worden gepresenteerd als gezonde, normale kinderen die niet onder de indruk zijn van hun werk in de filmindustrie en zeker niet verwend zijn. Coogan, zoals ook al bleek in het voorgaande hoofdstuk, is hierin geen uitzondering, evenals op de stelling van de auteur dat de kinderen elk een

---

⁷² Truman B. Handy, "The Toothless Age," *Motion Picture Magazine* 23, no. 6 (1922): 50,51, 100.

⁷³ Myrtle Gebhart, "Little Shining Lights," *Picture-Play Magazine* 16, no. 5 (1922): 73.

bepaalde serieusheid hebben en hun ouders hen goed opvoeden (lees: hen niet verwaand of verwend laten worden). Verder hebben alle kindacteurs door hun constante omgang met volwassenen bepaalde volwassen eigenschappen overgenomen. Bij sommige kinderen is dit in de vorm van hun hobby's en bezigheden buiten hun werk om, bij anderen komt het terug in hun taalgebruik en bij Coogan zou men het terugzien in zijn houding. Opvallend is dat Coogan de enige is waarvan het (artistieke) talent wordt besproken, iets wat hem bijzonderder maakt dan de andere kinderen van de camera.⁷⁴

In artikelen over kinderen in Hollywood wordt Coogan meer gezien als een ster dan als een gelijke van de andere kindacteurs. In de artikelen over sterren in het algemeen lijkt dit juist andersom te zijn. Wanneer Coogan in deze artikelen besproken wordt, wordt er steeds impliciet en/of expliciet verwezen naar het feit dat hij een kind is. Bovendien is hij altijd het enige kind dat besproken wordt, de andere sterren zijn allemaal volwassen. Een voorbeeld van een verschil in representatie tussen de volwassen sterren en Coogan is te vinden in 'How They Keep in Trim.' In dit artikel worden de volwassen sterren getoond terwijl zij aan sporten doen als golfen, paardrijden, duiken en fietsen, maar van Coogan staat er een foto tussen waarop hij aan het knikkeren is.⁷⁵ Er bestonden destijds ook foto's van Coogan die sportieve activiteiten doet, waaronder golfen.⁷⁶ Er is echter voor gekozen om niet een afbeelding van een sportende Coogan in te zetten, maar eentje waarop hij zich bezighoudt met een (kinder)spel.

Ook wat andere hobby's betreft, wordt Coogan als een kind tussen de volwassenen gepresenteerd. Zo wordt in een artikel over de verzamelingen van sterren getoond hoe de volwassen sterren vooral duurdere, volwassen dingen verzamelen, zoals boeken, sieraden en zelfs vastgoed. Coogan zou daarentegen speelgoed verzamelen, want ondanks zijn beroemdheid en rijkdom blijft hij in zijn hart een jongen die altijd blij te maken is met nieuw speelgoed.⁷⁷ Daarnaast zou hij een minder professionele houding ten opzichte van de schrijfster van het artikel hebben getoond dan de andere sterren. Waar de volwassen sterren hun verzamelingen toonden en toelichtten, kwam er vanuit Coogan slechts (kinderlijk) onbegrip over waarom de schrijfster van alles van hem wilde weten.⁷⁸ Het benadrukken van deze kinderlijke houding duidt wederom op het onderstrepen van Coogans kindzijn.

Een ander aspect dat regelmatig terugkomt in de filmfantijdschriften is het salaris van de sterren en waar zij het aan uitgeven of in investeren. Wat betreft contract en salaris wordt Coogan niet anders neergezet dan de volwassen sterren. Echter, wanneer het over de investering van het

---

⁷⁴ Emma-Lindsay Squier, "Kids of the Camera," *Picture-Play Magazine* 14, no. 6 (1921): 72-74.

⁷⁵ Z. auteur, "How they keep in trim," *Photoplay* 23, no. 1 (1922): 50, 51.

⁷⁶ Lila Wesner, "The Kid," *Motion Picture Magazine* 22, no. 7 (1921): 52.

⁷⁷ Myrtle Gebhart, "This Hobby of Making Collections," *Picture-Play Magazine* 18, no. 4 (1923): 70-72, 96.

⁷⁸ Idem, 71.

geld gaat, wordt er over volwassen sterren gezegd dat zij bijvoorbeeld vastgoed bezitten, en daarbij soms de waarde van het vastgoed genoemd, maar bij Coogan wordt in plaats daarvan vermeld dat het huis op zijn naam staat.⁷⁹ Voor een 'normale' ster is dat geen bijzonderheid, waardoor de nadruk dus wederom ligt op het feit dat hij kind is en niet een ster die gelijk staat aan de andere sterren. Bovendien investeert Coogan volgens het artikel niet zoals de volwassen sterren in auto's, maar verzamelt hij "kiddie cars," wat opnieuw als een benadrukking van zijn kindzijn kan worden gezien.⁸⁰

Ten slotte zijn er meerder artikelen die verwijzen naar het talent en de technieken van sterren. Uit sommige artikelen blijkt dat Coogan een andere benadering van acteren heeft dan de volwassen sterren. Zo heeft hij een kinderlijk inbeeldingsvermogen dat hem in staat stelt slechts met een kleine beschrijving tranen op te roepen. De volwassen sterren houden er andere technieken op na, zoals het opbouwen van de emoties in hun spel of door gebruik te maken van muziek op de set.⁸¹ De volwassen sterren worden ten opzichte van Coogan neergezet als ervarener en spelend vanuit techniek, maar tegelijkertijd wordt hierdoor ook nadruk gelegd op Coogans talent. Dit talent wordt als uniek gezien, zeker wanneer men zijn leeftijd in beschouwing neemt. Hij kan instinctief dingen doen in zijn acteren die anderen pas na jaren van training kunnen. Er is geen vinger op te leggen hoe dit mogelijk is, mede omdat Coogan zelf niet weet hoe hij het doet. Gekeken naar talent en "genius" wordt Coogan door de combinatie van talent en jonge leeftijd op een lijn gezet met de grootste sterspelers van Hollywood op dat moment: Mary Pickford, Douglas Fairbanks en Charlie Chaplin.⁸² Dat hij een kind is, is een belangrijk argument om te onderbouwen dat zijn talent en de dingen die hij bereikt heeft, in verhouding met andere sterren, groots zijn.

Coogans leeftijd wordt steeds ingezet om hem, zowel op grond van talent als van leefstijl, te onderscheiden van andere sterren. Zijn leeftijd maakt hem als ster uniek qua leefstijl en acteren, maar tegelijkertijd zorgt de nadruk op zijn leeftijd er steeds voor dat hij niet op dezelfde manier gerepresenteerd wordt als de volwassen sterren. Coogan is een buitenbeentje dat op sommige vlakken erbij lijkt te horen, maar niet in het plaatje van de volwassen sterren past, omdat de representatie van hem als kind de representatie van hem als ster overheerst.

---

⁷⁹ Frederick James Smith, "Here's What Rich Stars Do With Their Money," *Photoplay* 23, no. 3 (1923): 37.

⁸⁰ *Ibidem*.

⁸¹ Frederick James Smith, "What Makes Them Cry," *Photoplay* 23, no. 6 (1923): 32-35, 100-102.

⁸² Frederick Van Franken, "Genius and Talent," *Motion Picture Magazine* 25, no. 5 (1923): 49, 50.

Conclusie

Dit onderzoek ging over hoe filmfantijdschriften het star image van kindster Jackie Coogan tussen 1921 en 1923 construeerden. Hierbij werd gevraagd hoe Coogans star image en de authenticiteit ervan werden geconstrueerd in artikelen die exclusief over Coogan gaan en hoe de filmfantijdschriften Coogan representeerden ten opzichte van volwassen sterren en andere kindsterren. Uit de analyses kan geconcludeerd worden dat het star image van Jackie Coogan bestaat uit een spanningsveld tussen zijn leven als kind en zijn leven als ster. De filmfantijdschriften proberen regelmatig stardom en kindzijn in zijn star image te verenigen, maar lijken nooit de juiste balans te kunnen vinden, waardoor 'het kind' altijd 'de ster' overheerst. Coogan past op economisch gebied niet binnen het plaatje van een ster die aan conspicuous consumption doet en er wordt herhaaldelijk nadruk op gelegd dat zijn ouders zijn geld beheren. Bovendien wordt door het vertonen van het opvoedingsproces de constructie van het star image blootgelegd, wat tegen het doel, namelijk een zo authentiek mogelijk star image neerzetten, van de filmfantijdschriften in lijkt te gaan. Het aantonen van hoe kindacteurs door hun ouders en Hollywood worden opgevoed en gevormd, is echter iets wat steeds terugkomt in artikelen over deze kinderen. De filmfantijdschriften leggen om het star image van kindsterren authenticiteit te verlenen de nadruk op een ander aspect van stardom, namelijk ordinariness. Dat de kinderen van Hollywood normaal zijn en worden opgevoed zoals ieder ander 'gewoon' kind geeft het star image meer authenticiteit dan een kind dat zich gedraagt als een volwassen ster. Een stabiel star image met een vaste set aan waarden, zoals bij een volwassen ster, zou door wispelturigheden niet als authentiek kunnen worden ervaren. De wispelturigheden wat betreft de waarden die Coogan als ster vertegenwoordigt, horen echter bij het kinderlijke aspect van zijn star image, waardoor wispelturigheid in Coogans geval juist hetgeen is dat zijn star image authenticiteit verleent.

Coogan wordt binnen de groep kindacteurs gepresenteerd als een van de weinige echte kindsterren, waardoor er meer nadruk ligt op zijn talent, prestaties en stardom dan bij de andere kinderen. Hij past qua representatie echter ook niet geheel tussen de volwassen sterren, omdat hij binnen deze groep als kind wordt gepresenteerd en niet als een ster. Dat Coogan waarden opgelegd krijgt, in plaats van de autonomie heeft om ze zelf uit te dragen, lijkt niet van belang, mits dit niet het image van 'het gewone kind' aantast. Coogan is vooral een ster omdat hij qua talent en succes ver boven de andere kindacteurs staat en de filmfantijdschriften daarom haast niet anders kunnen dan hem verheffen tot een ster. Dit gebeurt uiteindelijk slechts in de vorm van de titel 'ster' en niet hetgeen wat deze titel vertegenwoordigt volgens de wetenschappelijke literatuur. De filmfantijdschriften hebben een authentiek star image van de kindster Jackie Coogan weten neer te

zetten door zijn ordinariness te benadrukken, maar dit had wel tot gevolg dat Coogan altijd meer kind dan ster was.

Bij de analyses kwam naar voren dat de bestaande modellen voor het onderzoeken van star image lastig in te zetten zijn voor het onderzoeken van het star image van een kindster als Jackie Coogan. De filmfantijdschriften maakten onderscheid tussen Coogan en andere sterren door zijn kinderlijkheid boven zijn stardom te stellen. Doordat de filmfantijdschriften beschrijven hoe volwassenen degenen zijn die voor de kindster bepalen welke waarden hij/zij uitdraagt, is het lastig te bepalen welke waarden de kindster zelf vertegenwoordigt. Een volwassen ster is in staat het filmpubliek aan te sporen tot het overnemen van bepaalde waarden, omdat media hem/haar neerzetten als iemand die zelf overtuigd is van deze waarden en ervoor kiest om deze waarden te vertegenwoordigen. Het gebrek aan autonomie van de kindster belet dit aspect van stardom, wat maakt dat de bestaande modellen voor het onderzoek naar stardom niet voldoende houvast bieden om het star image van de kindster te onderzoeken.

Ten slotte komen er in het onderzoek naar kindsterren andere thema's naar boven dan bij volwassen sterren. Zo spelen thema's als 'liefde' en 'relaties' volgens Dyer een belangrijke rol in het discours rondom volwassen sterren, terwijl in het discours rondom kindsterren hier bijna geen aandacht aan wordt besteed. Anderzijds komt 'opvoeding' steeds terug als een van de belangrijkste thema's wanneer de filmfantijdschriften kindsterren bespreken, terwijl dit thema geen rol speelt in het discours rondom volwassen sterren. Voor verder onderzoek naar kindsterren is het dus van belang dat er modellen worden gebruikt waarin rekening wordt gehouden met het gebrek aan autonomie van de kindster en de (andere) thema's die in het discours rondom kindsterren van belang zijn.

Daarnaast kan er nog onderzoek gedaan worden naar een breder spectrum aan mediateksten. In dit onderzoek naar Coogans star image lag de focus wegens de omvang van het onderzoek op zijn representatie in artikelen in filmfantijdschriften. Hierdoor zijn veel andere soorten bronnen, zoals roddelrubrieken en filmreviews, niet onderzocht. Voor een vollediger beeld van het star image zouden onder andere dergelijke teksten onderzocht kunnen worden, evenals bronnen die door Dyer tot andere soorten mediateksten worden gerekend: promotieteksten, films en kritieken en commentaren. Daarnaast zou er onderzoek gedaan kunnen worden naar of Coogans star image zich na 1923 nog verder ontwikkelt of naar hoe hij werd gerepresenteerd in andere filmfantijdschriften. Bovendien zou er onderzocht kunnen worden of de manier waarop Coogans star image door de filmfantijdschriften is geconstrueerd een patroon is dat terug te vinden is in de representatie van andere kindsterren in de media, zowel in de tijd van Coogan als in latere periodes.

Literatuurlijst

Primaire bronnen

- Bell, Caroline. "Their Little Tricks of Technique." *Picture-Play Magazine* 19, no. 1 (1923): 72, 73, 79, 88.
- Carr, Harry. "What Will Become of Jackie Coogan?" *Motion Picture Magazine* 25, no. 4 (1923): 21, 22, 90, 91.
- Franken, Frederick Van. "Genius and Talent." *Motion Picture Magazine* 25, no. 5 (1923): 49, 50, 102, 103.
- Gebhart, Myrtle. "This Hobby of Making Collections." *Picture-Play Magazine* 18, no. 4 (1923): 70-72, 96.
- . "Little Shining Lights." *Picture-Play Magazine* 16, no. 5 (1922): 73, 74, 92.
- . "The Secret of Jackie Coogan." *Picture-Play Magazine* 16, no. 6 (1922): 73-76, 92.
- . "What Becomes of the Costumes?" *Picture-Play Magazine* 17, no. 1 (1922): 83, 84, 100.
- Handy, Truman B. "Pig Latin." *Motion Picture Magazine* 23, no. 5 (1922): 32, 33, 96.
- . "The Toothless Age." *Motion Picture Magazine* 23, no. 6 (1922): 50, 51, 100.
- Howe, Herbert. "What's Going to Happen to Jackie Coogan?" *Photoplay* 25, no. 1 (1923): 38, 39, 121-124.
- Jackie Coogan, brief aan Myrtle Gebhart, "Jackie Tells About His Circus." *Picture-Play Magazine* 18, no. 2 (1923): 23, 24, 95.
- Jordan, Joan. "Tipperary and the Kid." *Photoplay* 20, no. 1 (1921): 58, 59, 103.
- Ryan, Don. "Jackie and His Half Million." *Picture-Play Magazine* 19, no. 1 (1923): 46, 47.
- . "Long Live the King!" *Picture-Play Magazine* 19, no. 2 (1923): 27-29, 95.
- Sangster, Margaret. "How They Raise Jackie Coogan." *Photoplay* 23, no. 6 (1923): 36, 37, 99.
- Smith, Frederick James. "Here's What Rich Stars Do With Their Money." *Photoplay* 23, no. 3 (1923): 36-38, 121-123.
- . "What Makes Them Cry." *Photoplay* 23, no. 6 (1923): 32-35, 100-102.
- . "If the World Doesn't Spoil Him." *Motion Picture Magazine* 22, no. 8 (1921): 28, 29, 86.
- Squier, Emma-Lindsay. "Kids of the Camera." *Picture-Play Magazine* 14, no. 6 (1921): 72-74.
- St. Johns, Adela Rogers. "The Kid who earned a Million." *Photoplay* 23, no. 3 (1923): 45, 115, 116.
- Wesner, Lila. "The Kid." *Motion Picture Magazine* 22, no. 7 (1921): 52.
- Z. auteur. "What do they Earn today?" *Photoplay* 24, no. 4 (1923): 44, 123.
- Z. auteur. "How they keep in trim." *Photoplay* 23, no. 1 (1922): 50, 51.
- Z. auteur. "Our Boy Millionaire At Home." *Picture-Play Magazine* 18, no. 3 (1923): 87.

Z. auteur. "The House that Jackie Built." *Photoplay* 23, no. 2 (1923): 46, 47.

Secundaire bronnen

"Autonomy." Glossary of Psychology – Terms, Treatments, biographies. Geraadpleegd op 14 juli 2017. <https://www.psychology-lexicon.com/cms/glossary/34-glossary-a/67-autonomy.html>.

"Coogan Law." SAG-AFTRA.org. Geraadpleegd 19 maart 2017. <https://www.sagaftra.org/content/coogan-law>.

Cary, Diana Serra. *Jackie Coogan; The World's Boy King: A Biography of Hollywood's Legendary Child Star*. Lanham, Maryland: Scarecrow Press, 2003.

Cunningham, Hugh. *Children and Childhood in Western Society since 1500*. New York: Routledge, 2014.

deCordova, Richard. *Picture Personalities: The Emergence of the Star System in America*. Urbana: University of Illinois Press, 1990.

Desser, David en Garth S. Jowett, eds. *Hollywood goes shopping*. Minneapolis: Univ. of Minnesota Press, 2000.

Dyer, Richard. *Stars: New Edition*. London: BFI Publishing, 1998.

---. *Heavenly Bodies*. London: Routledge, [1986] 2004.

Fuller-Seeley, Kathryn. *At the Picture show: Small Town Audiences and the Creation of Movie Fan Culture*. Washington D.C.: Smithsonian Institution Press, 1996.

Gledhill, Christine, ed. *Stardom: Industry of Desire*. London: Routledge, 1991.

Maltby, Richard. "How Can Cinema History Matter More?" *Screening the Past* 22 (2007).

McDonald, Paul. *The Star System: Hollywood's Production of Popular Identities*. London: Wallflower Publishing Limited, 2000.

---. *Hollywood Stardom*. Malden: Wiley-Blackwell, 2013.

O'Connor, Jane. *The Cultural Significance of the Child Star*. London: Routledge, 2010.

Orgeron, Marsha. "Making it in Hollywood: Clara Bow, Fandom and Consumer Culture." *Cinema Journal* 42, no. 4 (2003): 76-97.

Redford, Sophie E. "Jackie Coogan," *Motion Picture Magazine*. Juni, 1922.

Slide, Anthony. *Inside the Hollywood Fan Magazine: A History of Star Makers, Fabricators, and Gossip Mongers*. Jackson: University Press of Mississippi, 2010.

Bijlage 1 – Overzicht corpus

Artikelen staan op chronologische volgorde per tijdschrift ingedeeld. De artikelen met blauwe markeringen gaan exclusief over Jackie Coogan. De artikelen met zonder markering gaan over (kind)sterren in het algemeen en bespreken onder andere ook Coogan.

	Titel/ onderwerp	Pagina('s)	Tijdschrift	Uitgave (maand- jaar)	Auteur	Afbeelding aanwezig? (Van Coogan)
1	The Kid	52	<i>Motion Picture Magazine</i>	aug-21	Lila Wesner	X
2	If the World Doesn't Spoil Him	28, 29, 86	<i>Motion Picture Magazine</i>	sep-21	Frederick James Smith	X
3	Pig Latin	32, 33, 96	<i>Motion Picture Magazine</i>	jun-22	Truman B. Handy	X
4	The Toothless Age	50, 51, 100	<i>Motion Picture Magazine</i>	jul-22	Truman B. Handy	X
5	What Will Become of Jackie Coogan?	21, 22, 90, 91	<i>Motion Picture Magazine</i>	mei-23	Harry Carr	X
6	Genius and Talent	49, 50, 102, 103	<i>Motion Picture Magazine</i>	jun-23	Frederick Van Franken	X
7	Tipperary and the Kid	58, 59, 103	<i>Photoplay</i>	jun-21	Joan Jordan	X
8	How they keep in trim	50, 51	<i>Photoplay</i>	dec-22	-	X
9	The House that Jackie Built	46, 47	<i>Photoplay</i>	jan-23	-	X
10	Here's What Rich Stars Do With Their Money	36-38, 121-123	<i>Photoplay</i>	feb-23	Frederick James Smith	-

11	The Kid who earned a Million	45, 115-116	<i>Photoplay</i>	feb-23	Adela Rogers St. Johns	X
12	What Makes Them Cry	32-35, 100-102	<i>Photoplay</i>	mei-23	Frederick James Smith	X
13	How They Raise Jackie Coogan	36, 37, 99	<i>Photoplay</i>	mei-23	Margaret Sangster	X
14	What do they Earn today?	44, 123	<i>Photoplay</i>	sep-23	-	-
15	What's Going to Happen to Jackie Coogan?	38, 39, 121-124	<i>Photoplay</i>	dec-23	Herbert Howe	X
16	Kids of the Camera	72-74, 109	<i>Picture-Play Magazine</i>	aug-21	Emma-Lindsay Squier	X
17	Little Shining Lights	73, 74, 92	<i>Picture-Play Magazine</i>	jul-22	Myrtle Gebhart	-
18	The Secret of Jackie Coogan	73-76, 92	<i>Picture-Play Magazine</i>	aug-22	Myrtle Gebhart	X
19	What Becomes of the Costumes?	83, 84, 100	<i>Picture-Play Magazine</i>	sep-22	Myrtle Gebhart	-
20	Jackie Tells About His Circus	23, 24, 95	<i>Picture-Play Magazine</i>	apr-23	Jackie Coogan (mogelijk Myrtle Gebhart)	X
21	Our Boy Millionaire At Home	87	<i>Picture-Play Magazine</i>	mei-23	-	X
22	This Hobby of Making Collections	70-72, 96	<i>Picture-Play Magazine</i>	jun-23	Myrtle Gebhart	X
23	Jackie and His Half Million	46, 47	<i>Picture-Play Magazine</i>	jun-23	Don Ryan	X
24	Their Little Tricks of Technique	72, 73, 79, 88	<i>Picture-Play Magazine</i>	sep-23	Caroline Bell	X
25	Long Live the King!	27-29, 95	<i>Picture-Play Magazine</i>	okt-23	Don Ryan	X

Bijlage 2 - Verklaring Kennisneming Plagiaatregels

Verklaring Intellectueel Eigendom

De Universiteit Utrecht definieert plagiaat als volgt:

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk.

De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van teksten van anderen zonder aanhalingstekens en verwijzing (zogenaamd "vertaalplagiaat");
- het parafaseren van teksten van anderen zonder verwijzing. Een parafrase mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplchtig aan plagiaat;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

Ik heb bovenstaande definitie van plagiaat zorgvuldig gelezen en verklaar hierbij dat ik mij in het aangehechte BA-eindwerkstuk niet schuldig gemaakt heb aan plagiaat.

Tevens verklaar ik dat dit werkstuk niet ingeleverd is/zal worden voor een andere cursus, in de huidige of in aangepaste vorm.

Naam: E.M. Heemswerk

Studentnummer: 4124995

Plaats: Coventry, Verenigd Koninkrijk

Datum: 18 juli 2017

Handtekening: